

НОВАЛИС ПЕСЕН НА ДЕВИЦИТЕ

Превод от немски: Стоян Бакърджиев, —

chitanka.info

*Ние ли не сме нещастни?
Нашата скръб ли не личи?
Бдим потискани, безгласни
и с престорени очи.
Всичките ни вопли скрити
спят сподавяни в гърдите.*

*Наште майки ни говорят,
ние им се противим,
Чувствата ни с тях се борят,
жадни за плода любим,
А устата ни жадуват
със момци да се целуват.*

*Грях ли е мечта такава?
Без пазач е мисълта!
Та няма не ни остава
само сладката мечта?
Молят ни да я погубим,
да не мислим, да не любим.*

*След вечерната молитва
самота ни пак гнети.
Ала мисълта ни литва,
в жажда за любов пламти.
Ах, за чувството едничко
всичко бихме дали, всичко!*

*Строги майки ни внушават
да вървим с прикрита гръд.
Но от туй няма престават
чувствата ни да кипят?
Пред копнежа за наслада
всяко земно було пада.*

*Да сме хладни, мълчаливи
като камъка студен,
пред очи красноречиви —
безучастни ден след ден,
нищо да не ни привлича...
Туй ли се живот нарича?*

*Нещо ни тежи в душата,
вехне свежият ни лик.
Ах, тежи, а за отплата
ще ни милва блед старик!
Бързайте при нас, любими,
обичта си да делиме!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.